да се роди за нею, аръ не видѣхъ второй пѣрвъ и никакъвъ
конце отъ нея не ми е оставало. Вѣнци ми ~~го на~~
~~нѣкъ~~ ~~пѣри~~ се ~~отъ~~ момчета да изпѣлнятъ и оставѣхъ гласъ
отъ рефлексиятъ си и тласнаха си, що силъ ова три
безпочтени отца, за да не си пѣлнѣри ни нова болѣ,
прилѣдъ се да се отдали и тѣхъ несъмнѣнно отъ
ни е потѣрпѣлъ. ~~Силъ~~

Силъ рова нещастие когато го спомнѣ и когато
окончателно го ~~разбрах~~, Вѣща ми присвѣтъ при
говори годѣни, като направи нѣщо вѣрни усилия
да мости да се гибѣрзи въ рая цвѣтъ на най
плодотворнаго свой дѣятелность. Като му бѣше за-
бранено да издава на свои сили вѣстникъ или дѣло
да участвува въ списванѣто на други български
вѣстници, ~~нѣ~~ той шалне ~~нѣмо~~ ~~по~~ повѣче свободно
вѣтрѣ, когато употрѣбѣвѣше въ събиранѣто на нови
материали и на други литературни трудове. Из-
вѣстно вѣтрѣ той участвува въ Царигравъ, по-колѣ
и въ Одринъ и ръководѣ издаванѣто на говорѣ
годѣни на Пѣрвѣнца. Като учитѣлъ той продѣлжаваше
живо да се интересува въ сѣдѣбѣ на Македонѣ и
на нейно българско населѣние. Ни фечеръ бѣше
привлѣкалъ 10-15 отборъ македончета ученици,
повечето отъ които го послѣдваха въ Одринъ, а едни
дори чакъ въ Стара-Загора. Нѣй видѣхъ отъ тѣхъ бѣше
покойниятъ Кирилчевъ, чѣмъ кого бащата ми е бѣлъ
особенно привѣрженъ, и който му е шѣдъ като е писѣлъ
и ~~мѣ~~ ~~дѣлъ~~ ~~свѣтѣ~~ му и ~~дѣлъ~~ да му купува скрипка